

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning		6474
2. Strafansvar		6474
2.1. Gældende ret		6474
2.2. Forbedrede behandlingsmuligheder		6475
2.3. Justitsministeriets overvejelser		6477
3. Bistandsadvokat		6478
3.1. Gældende ret		6478
3.2. Justitsministeriets overvejelser		6478
4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser mv.		6479
5. Hørte myndigheder mv.		6479

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at sikre, at det i lyset af de forbedrede behandlingsmuligheder for hiv/aids også fremover vil være muligt at straffe personer, der forvolder fare for, at andre smittes med en sådan livstruende og uhelbredelig sygdom, og at den forurettede i sådanne sager får mulighed for at få beskikket en bistandsadvokat.

2. Strafansvar

2.1. Gældende ret

2.1.1. Efter straffelovens § 252, stk. 2, straffes med hæfte eller fængsel indtil 4 år den, der på hensynsløs måde gentagne gange eller under i øvrigt særligt skærpene omstændigheder forvolder fare for, at nogen smittes med en livstruende og uhelbredelig sygdom.

Bestemmelsen blev indsat i straffeloven i 1994, jf. lov nr. 431 af 1. juni 1994 om ændring af straffeloven (Forvoldelse af fare for smitte med livstruende og uhelbredelig sygdom). Der henvises til Folketingsti-

dende 1993-94, tillæg A, sp. 8773-8782, tillæg B, sp. 1735-1740 og 1815-1818, og Folketingets forhandlinger, sp. 10586-10603 og 11763-11784 samt 11962-11966.

Baggrunden for ændringen var, at Højesteret i en dom af 14. april 1994 (Ugeskrift for Retsvæsen 1994, s. 520) havde fastslået, at der ikke var grundlag for at anvende straffelovens § 252 (nu straffelovens § 252, stk. 1) – om den, der for vindings skyld, af grov kådhed eller på lignende hensynsløs måde volder nærliggende fare for nogens liv eller førlighed – på en person, der gentagne gange havde haft ubeskyttet seksuel omgang med nogle kvinder, uanset at han var bekendt med at være smittet med hiv.

Højesteret henviste i den forbindelse bl.a. til, at der i lyset af Folketingets drøftelser ved ophævelsen af kønssygdomsloven i 1988 ikke var tilstrækkelig sikker hjemmel for at straffe sådanne forhold efter straffelovens § 252. Ved fastsættelsen af straffen for samleje med mindreårige piger tillagde Højesteret det imidlertid skærpene virkning, at den pågældende